

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 154

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 28 februarie 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
ACTE ALE SENATULUI				
9.	— Hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Senatului nr. 9/2006 privind Comisia specială pentru modificarea și completarea Regulamentului Senatului	2		
1.	— Moțiune simplă	2-4		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 91 din 5 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	5-6			
Decizia nr. 93 din 5 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	6-7			
Decizia nr. 96 din 5 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 241 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	8-9			
Decizia nr. 99 din 14 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor	9-11			
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
192.	— Hotărâre privind acordarea unui ajutor	11-12		
		194.	— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Camerei Deputaților din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008, pentru finanțarea cheltuielilor aferente organizării la București, în perioada 2—4 aprilie 2008, a Summitului NATO	12
		199.	— Hotărâre privind preluarea de către Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației a competențelor Secretariatului General al Guvernului, aferente contractului comercial de închiriere de licențe referitor la produsele Microsoft, încheiat la data de 15 aprilie 2004	12-13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
		403.	— Ordin al ministrului internelor și reformei administrative pentru aprobarea normelor privind condițiile în care soldații și gradații voluntari din Ministerul Internelor și Reformei Administrative pot beneficia de compensație lunară pentru chirie	13-16
		527.	— Ordin al ministrului economiei și finanțelor privind persoanele competente să constate contravențiile și să aplice sancțiunile pentru nerespectarea măsurilor privind întărirea disciplinei contractuale	16

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****pentru modificarea anexei la Hotărârea Senatului nr. 9/2006 privind Comisia specială
pentru modificarea și completarea Regulamentului Senatului**

În temeiul dispozițiilor art. 64 alin. (4) din Constituția României, republicată, și ale art. 77 din Regulamentul Senatului,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La anexa la Hotărârea Senatului nr. 9/2006 privind Comisia specială pentru modificarea și completarea Regulamentului Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 27 februarie 2006, cu modificările ulterioare, domnul senator Țâbuleac Mihai — Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal — se include în componența comisiei, în calitate de președinte, în locul domnului senator Antonie Ștefan Mihail — Grupul parlamentar al Partidului Democrat Liberal.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 25 februarie 2008, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
NORICA NICOLAI

București, 25 februarie 2008.

Nr. 9.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**SENATUL****MOȚIUNE SIMPLĂ****Stop degradării nivelului de trai!
Stop iresponsabilității din sectorul energetic!**

Senatul adoptă prezenta moțiune simplă.

După un an de la momentul aderării, România se îndepărtează tot mai mult de principiile modelului european. Accentuarea derapajelor economice și sociale pe parcursul anului 2007 reprezintă consecința incoerenței politicilor aplicate, economia românească ajungând mult mai vulnerabilă decât acum 3 ani. Putem afirma astăzi, cu mâhnire, că România a ratat startul integrării în Uniunea Europeană.

Regimul politic de dreapta, reprezentat de tandemul Tăriceanu—Băsescu, va rămâne în istorie ca un exemplu de lipsă de performanță în gestionarea politicilor publice. Extinderea fenomenului de corupție fără condamnarea în instanță a vreunui corupt, polarizarea societății într-o manieră străină modelului european, lipsa de eficiență și instabilitatea în funcționarea instituțiilor statului, înlocuirea criteriului de competență cu cel al atașamentului față de partide și conducătorii acestora, accentuarea decalajelor externe și izolarea României în plan extern reprezintă doar câteva elemente caracteristice ale evoluțiilor din societatea românească din ultimii 3 ani.

Tabloul macroeconomic ne arată o economie al cărei ritm de creștere este în scădere, cu investiții directe — autohtone sau străine — din ce în ce mai puține, cu un deficit de cont curent ce a depășit cu mult „nivelul de avarie”. Corecția severă înregistrată pe cursul de schimb spre finele anului trecut, precum și inversarea trendului ratei inflației reprezintă semnale de alarmă privind riscurile iminente la care actualii guvernanți expun economia românească. După ratarea țintei de inflație într-un mod spectaculos în anul 2007, nivelul ajungând aproape dublu față de cel prognozat, iată că în prima lună a noului an indicele prețurilor de consum înregistrează o creștere cu 0,86% față de luna decembrie a anului 2007, ceea ce, printr-o recalculare a inflației pe ultimele 12 luni, ne indică un nivel de 7,26%, cu 0,69 puncte procentuale peste inflația înregistrată la finele anului 2007.

Cursul de schimb s-a așezat, pentru moment, pe un trend ușor descrescător, sugerându-ne că într-un oarecare orizont de timp ar putea să se încadreze într-o marjă stabilă. Atragem însă atenția asupra faptului că această evoluție se datorează exclusiv intervențiilor specifice politicii monetare, iar efectele scontate nu pot fi durabile dacă asemenea măsuri nu sunt dublate de politici fiscal-bugetare raționale.

Scopul acestei moțiuni este, pe de o parte, acela de a trage un semnal de alarmă în legătură cu impactul direct pe care derapajele macroeconomice îl au asupra agravării fenomenului de sărăcie în România, prin scăderea drastică a puterii de

cumpărare a persoanelor cu venituri mici și medii, iar pe de altă parte, de a solicita Guvernului să acționeze urgent, în sensul limitării extinderii acestui fenomen.

În România ultimilor 3 ani, rata sărăciei a crescut de la 17,9% în 2004 (adică 3.870.000 săraci) la 18,6% în 2007 (4.010.000 săraci), un plus de 140.000 de săraci; iată una dintre performanțele guvernării de dreapta! Această guvernare s-a manifestat și se manifestă ca o „putere fără soluții”, atunci când este vorba despre menținerea nivelului de trai al mării majorități a populației, dar susține cu zel orice inițiativă menită să redistribuie beneficiile creșterii economice exclusiv în folosul clientelei politice. Printr-o asemenea evoluție, România se apropie mai mult de modelul de țară din America Latină decât de cel european. Nu este specific Uniunii Europene faptul că doar 300 de români dețin averi ce reprezintă 22% din produsul intern brut al țării. Nu există o altă țară din Europa în care raportul dintre veniturile realizate de primii 10% dintre cetățenii cu veniturile cele mai mari și ultimii 10% dintre cetățenii cu veniturile cele mai mici să fie de 17/1, așa cum se întâmplă la noi.

În România ultimilor 3 ani, reducerea puterii de cumpărare a majorității populației este dramatică. Dacă în perioada 2004—2007, salariul mediu brut a crescut cu 60%, iar pensia medie lunară cu 71%, prețurile au crescut mult mai spectaculos. Iată câteva exemple:

— gaze naturale	100%;
— pâine	80%;
— apă, canal, salubritate	80%;
— lapte	75%;
— energie termică	60—100%;
— carne	60%;
— ulei comestibil	45%;
— transport	40— 60%;
— energie electrică	19%.

Factura de întreținere a ajuns o povară de nesuportat pentru români. În ultimii 3 ani, 45% dintre gospodăriile din mediul urban nu și-au putut plăti la timp factura la utilități. Anticipațiile privind evoluția prețurilor ne indică creșteri spectaculoase și în anul 2008:

— pâine	30%;
— gaze naturale	10—30%;
— energie termică	12%;
— energie electrică	10%;
— carne, mezeluri	30%;
— lapte	30%.

Cum depășește românul de rând aceste dificultăți cauzate de creșterea prețurilor? Consultând informații oficiale, publicate de către Institutul Național de Statistică, vom găsi un răspuns cutremurător! Consumul mediu de produse alimentare pe cap de locuitor s-a deteriorat cantitativ și calitativ în ultimii 3 ani, de o manieră aproape incredibilă. Dacă în anul 2004 un român consuma lunar 20 de litri de lapte și produse din lapte, în anul 2007 consumul s-a redus la 7,4 litri. În aceeași perioadă, consumul lunar de carne și preparate din carne s-a redus de la 5,5 kg la 3,9 kg, consumul de ouă de la 24 ouă la 13 ouă pe lună, cartofi de la 8,15 kg la 3,5 kg pe lună, legume de la 15,2 kg la doar 8,8 kg.

Pensionarii rămân, în continuare, cea mai vulnerabilă categorie socială. Majorarea pensiilor, ca urmare a presiunii exercitate de P.S.D. asupra guvernanților, a adus un plus de speranță în viața acestor bătrâni. Din păcate, această creștere de venituri a fost grav afectată de valul de scumpiri ce s-a declanșat la sfârșitul anului trecut. Oricum, Guvernul și-a dovedit încă o dată indiferența față de problemele generației vârstnice. Cu cei 1,1 milioane de euro pe care i-a cheltuit pe scrisorile adresate pensionarilor se puteau plăti pensiile lunare a 22.000 de pensionari din agricultură, adică toți pensionarii agricultori din județe precum Argeș sau Prahova, sau se puteau acorda încă 3.500 de bilete de odihnă și tratament.

O cauză profundă pe care o regăsim la originea fenomenului de scădere a nivelului de trai în România constă în incapacitatea Guvernului de a elabora și gestiona o strategie energetică eficientă.

Practic, lipsa unei strategii coerente în domeniul energetic, abandonarea sau blocarea proiectelor de interes major, lipsa competitivității, managementul iresponsabil și neperformant, toate acestea asociate unei politici externe păguboase, au generat derapaje cu consecințe grave atât în plan microeconomic, cât și macroeconomic. Aceste lucruri se întâmplă într-un domeniu care, pe plan mondial, este declarat de importanță strategică, tocmai pentru că determină formarea prețurilor în tot spațiul economic. România a reușit performanța să obțină cel mai mare preț la gazele naturale din import, la nivelul Uniunii Europene. Astfel, după primele declarații agresive ale României față de singurul furnizor de gaze naturale din import, prețul gazelor naturale a crescut, în etape, de la 141 USD/1.000 Nmc, media anului 2004, la 270 USD/1.000 Nmc, ajungând apoi la 376 USD/1.000 Nmc. În privința prețurilor practicate pentru distribuția gazelor naturale destinate consumului casnic, Guvernul are un comportament de-a dreptul cinic. Va rămâne în istorie, probabil, celebra majorare a prețului din octombrie 2006, cu 9%, motivându-se nevoia ca Guvernul să sprijine prin aceasta politica de țintire a inflației. Este fără echivoc faptul că activitatea de reglementare a prețurilor se dovedește a fi subordonată politic. În locul autonomiei autorității de reglementare, cerute de normele comunitare, ascultăm cu toții declarațiile

ministrului de resort care precedă, cu regularitate, actele oficiale emise de această autoritate. Care sunt consecințele acestor acțiuni guvernamentale? Creșteri spectaculoase de prețuri pentru toate produsele energetice, după cum urmează:

— gaze naturale de import	— de la 141 USD/1.000 Nmc în anul 2004 la 376 USD/1.000 Nmc în anul 2008;
— gaze naturale intern	— de la 81 USD/1.000 Nmc în anul 2004 la 197 USD/1.000 Nmc în anul 2008;
— energie termică — gcal.	— de la 75 lei la 150—200—300 lei;
— energie electrică la producător	— de la 87 lei/kwh la 155 lei/kwh;
— păcură	— numai în anul 2007, prețul a crescut de la 257 USD/t la 507 USD/t;
— cărbune energetic	— de la 59 USD/t în anul 2006 la 121 USD/t.

Ce înseamnă pentru cetățenii României aceste evoluții? Un efort financiar suplimentar de 2,1 mld. USD, un „cadou” oferit de către guvernarea portocalie. Numai pentru luna decembrie, facturile pentru consumul casnic de gaze naturale au înregistrat valori cuprinse între 500 de lei și 6.000 de lei.

Se pare că lucrurile nu se opresc aici! Chiar în cursul acestei luni, în total dispreț față de situația disperată a populației cu venituri medii și mici, Guvernul aprobă o nouă creștere nejustificată a prețului gazelor din producția internă cu cca 8%, adică 10 USD/1.000 Nmc, oferind, prin aceasta, un „cadou” de 85 mil. USD pentru OMV-Petrom și un altul de 80 mil. USD pentru Romgaz. Toate acestea pentru un viitor și incert „fond social pentru gaze”, care va intra în vigoare iarna viitoare și care nu va avea alocații mai mari de 30 mil. USD. Tot în această lună, autoritățile au crescut nejustificat, cu aproximativ 30%, tariful de transport și au introdus suplimentar aberanta „taxă de rezervare a capacității de transport” de cca 5 USD/1.000 Nmc. Aceste măsuri nesăbuite vor stimula o nouă creștere a prețurilor, în condițiile în care valoarea subvențiilor acordate de Guvern populației este total insuficientă pentru acoperirea acestor majorări. Puterea de cumpărare a românilor scade continuu și este departe de nivelul european la care actuala administrație încearcă să alinieze prețurile utilităților.

Față de majorarea în cascadă a prețurilor și a tarifelor la principalele produse de consum și utilități, pe de o parte, și de implicațiile imediate ale acestora asupra scăderii nivelului de trai și a calității vieții în România, pe de altă parte, cerem Guvernului următoarele:

1. luarea de măsuri imediate pentru protejarea puterii de cumpărare a cetățenilor cu venituri medii și mici și instituirea unor mecanisme specifice de compensare a cheltuielilor cu întreținerea locuinței pentru cei aflați sub pragul sărăciei;
2. corelarea (etapizată) veniturilor populației cu valoarea coșului minim de consum lunar calculat de Institutul Național de Statistică, astfel încât nicio pensie și niciun salariu să nu fie sub această valoare;
3. corelarea, în interval de 3 luni, a dezechilibrelor majore în materie de salarizare în cadrul sectorului bugetar, prin elaborarea și prezentarea în Parlament, spre dezbatere și adoptare, a unui proiect de lege de instituire a unui sistem unic de salarizare a personalului bugetar; legea trebuie să găsească un echilibru just între importanța socială a diferitelor sectoare de activitate, pe de o parte, și nivelul pregătirii, complexitatea și calitatea sarcinilor îndeplinite, responsabilitatea asumată și performanța profesională, pe de altă parte; de asemenea, legea trebuie să instituie un raport echitabil între valoarea minimă și maximă a salariului din sectorul bugetar;
4. reducerea, la nivelul anului 2008, a tuturor cheltuielilor guvernamentale cu echivalentul a două miliarde de euro și introducerea unui mecanism de supraveghere și control al execuției bugetului consolidat, prin prezentarea trimestrială, în Parlament, a unui raport preliminar cu privire la gestiunea cheltuielilor bugetare;
5. prezentarea în Parlament a unui program național actualizat de luptă împotriva sărăciei și a sărăciei severe, cu măsuri concrete și etape de derulare, precum și cu responsabilități concrete ale instituțiilor statului implicate;
6. prezentarea în Parlament, la interval de 3 luni, a unui raport privind starea de sănătate a tinerei generații din România și aprobarea unui program național de măsuri pentru asigurarea securității alimentare a acesteia;
7. stoparea imediată a majorării prețului la gaze naturale din producția internă și utilizarea sumelor colectate pe seama ultimei majorări într-un fond destinat protejării populației;
8. inițierea unor negocieri reale cu Federația Rusă pentru stoparea creșterii prețului la gazele naturale — cărbune, păcură — importate și promovarea participării României în proiecte alternative de transport al hidrocarburilor către Europa de Vest;
9. finalizarea strategiei din domeniul energetic în conformitate cu noul pachet de legi pentru energie și cu schimbările climatice la nivel european;
10. promovarea programului de reabilitare termică a clădirilor multietajate, prin suportarea de la bugetul de stat și bugetele locale a costurilor aferente populației aflate sub pragul de sărăcie.

Această moțiune simplă a fost adoptată de Senat în ședința din 26 februarie 2008, cu respectarea prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată, și ale art. 157 alin. (1) din Regulamentul Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 26 februarie 2008.
Nr. 1.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 91**

din 5 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocar — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Simona Ricu — procuror
 Mihai Paul Cotta — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Viorica Ciucă și alții în Dosarul nr. 5.022/100/2007 al Tribunalului Maramureș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.583D/2007 — nr. 1.585D/2007, nr. 1.639D/2007, nr. 1.737D/2007, nr. 1.738D/2007, nr. 1.847D/2007, nr. 78D/2008 și nr. 81D/2008 care au ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Dumitru Leonte și alții în dosarele nr. 5.207/100/2007, nr. 5.027/100/2007, nr. 5.020/100/2007, nr. 5.077/100/2007 și nr. 5.080/100/2007 ale aceleiași instanțe, în dosarele nr. 2.530/84/2007 și nr. 2.499/84/2007 ale Tribunalului Sălaj — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.369/112/2007 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția civilă, precum și în Dosarul nr. 6.539/86/2007 al Tribunalului Suceava — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.582D/2007 — nr. 1.585D/2007, nr. 1.639D/2007, nr. 1.737D/2007, nr. 1.738D/2007, nr. 1.847D/2007, nr. 78D/2008 și nr. 81D/2008 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, conexarea lor.

Reprezentanții părților prezente nu se opun conexării celor două dosare.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.583D/2007—nr. 1.585D/2007, nr. 1.639D/2007, nr. 1.737D/2007, nr. 1.738D/2007, nr. 1.847D/2007, nr. 78D/2008 și nr. 81D/2008 la Dosarul nr. 1.582D/2007, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă, considerând că prevederile legale criticate au fost abrogate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 29 octombrie 2007, 5 noiembrie 2007, 19 noiembrie 2007, 19 decembrie 2007 și 10 ianuarie 2008, pronunțate în dosarele nr. 5.022/100/2007, nr. 5.207/100/2007, nr. 5.027/100/2007, nr. 5.020/100/2007, nr. 5.077/100/2007,

nr. 5.080/100/2007, nr. 2.530/84/2007, nr. 2.499/84/2007, nr. 2.369/112/2007 și nr. 6.539/86/2007, **Tribunalul Maramureș — Secția civilă, Tribunalul Sălaj — Secția civilă, Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția civilă și Tribunalul Suceava — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 19/2000**, excepție ridicată de Viorica Ciucă și alții în cauzele care au ca obiect judecarea cererilor de acordare a unor drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 23 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 contravin prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece Legea nr. 250/2007 care a modificat textul legal criticat, cu efectul diminuării indemnizațiilor nete, trebuia să prevadă că noul mod de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale se aplică raporturilor juridice născute începând de la data intrării ei în vigoare. Astfel, textul legal criticat, care prevede o diminuare a indemnizației în lipsa unei sancțiuni disciplinare, încalcă și dispozițiile art. 53 din Constituție, aceasta nefiind o măsură necesară într-o societate democratică.

Tribunalul Maramureș — Secția civilă, Tribunalul Sălaj — Secția civilă, Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția civilă și Tribunalul Suceava — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se arată că dispozițiile legale criticate au încălcat prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție conform cărora legea dispune numai pentru viitor.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 23 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 sunt constituționale. Se arată că modalitatea de stabilire a condițiilor de calculare a contribuției de asigurări sociale nu are semnificația încălcării principiului constituțional al neretroactivității.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 23 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, modificate prin art. I pct. 3 din Legea nr. 250/2007, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 486 din 19 iulie 2007, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 23 alin. (3): „Baza de calcul prevăzută la alin. (1) și (2) este venitul brut realizat lunar.”

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin următoarelor prevederi constituționale: art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii și art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 23 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 au fost abrogate, ulterior sesizării Curții Constituționale, prin art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul protecției sociale, publicată în Monitorul Oficial al României,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Viorica Ciucă și alții în dosarele nr. 5.022/100/2007, nr. 5.207/100/2007, nr. 5.027/100/2007, nr. 5.020/100/2007, nr. 5.077/100/2007 și nr. 5.080/100/2007 ale Tribunalului Maramureș — Secția civilă, în dosarele nr. 2.530/84/2007 și nr. 2.499/84/2007 ale Tribunalului Sălaj — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.369/112/2007 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția civilă, precum și în Dosarul nr. 6.539/86/2007 al Tribunalului Suceava — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 93
din 5 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 alin. (2) din Legea nr. 19/2000, excepție ridicată din oficiu în Dosarul nr. 12.969/3/AS/2007 al Tribunalului București — Secția a VIII-a Conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se prezintă Alexandru Mărgărit, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Partea prezentă solicită respingerea excepției, întrucât dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Partea I, nr. 671 din 1 octombrie 2007. Totodată, conform art. VI din ordonanța de urgență, „cu excepția art. V, prevederile prezentei ordonanțe de urgență intră în vigoare pe data de 1 ianuarie 2008”.

Pe cale de consecință, Curtea reține că dispozițiile art. 23 alin. (3) din Legea nr. 19/2000 nu pot constitui obiectul controlului de neconstituționalitate, având în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare[...]”. În consecință excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, considerând că textele legale criticate nu conțin dispoziții cu caracter discriminator.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 12.969/3/AS/2007, **Tribunalul București — Secția a VIII-a Conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 alin. (2) din Legea nr. 19/2000**, excepție ridicată din oficiu în cauza ce are ca obiect judecarea contestației la decizia de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța de judecată susține că din interpretarea dispozițiilor art. 194 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 și ale art. 15 din Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, rezultă că o persoană care beneficiază de pensie în sistemul public de pensii și care a realizat o vechime mai mică de 15 ani nu o va putea valorifica

nici prin stabilirea unei pensii militare de stat (nefiind îndeplinite condițiile de vechime prevăzute de art. 15 din Legea nr. 164/2001), nici în sistemul public de pensii (existând interdicția prevăzută de art. 194 alin. (2) din Legea nr. 19/2000). Se instituie, astfel, o discriminare între cele două categorii de pensionari sub aspectul posibilității de valorificare a vechimii mai mici de 15 ani în cadrul sistemului public de pensii.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că normele supuse controlului de constituționalitate se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale, fără nicio discriminare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 194 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. 194: „(1) *Între sistemul public și celelalte sisteme proprii de asigurări sociale, neintegrate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, inclusiv sistemul pensiilor militare, se recunosc reciproc stagiile de cotizare, respectiv vechimea în muncă sau vechimea în serviciu, în vederea deschiderii drepturilor la pensie pentru limită de vârstă, de invaliditate și de urmaș, precum și a altor drepturi de asigurări sociale prevăzute de prezenta lege.*

(2) *În situația prevăzută la alin. (1) prestațiile de asigurări sociale în sistemul public se stabilesc numai pentru stagiul de cotizare realizat în acest sistem.*”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 194 alin. (2) din Legea nr. 19/2000, excepție ridicată din oficiu în Dosarul nr. 12.969/3/AS/2007 al Tribunalului București — Secția a VIII-a Conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

În ceea ce privește critica referitoare la reglementarea diferită a exercitării dreptului la pensie pentru diferite categorii socioprofesionale, prin acte normative diferite, Curtea constată că este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, cetățenii au dreptul la pensie și la alte forme de asigurări sociale și măsuri de protecție socială, în condițiile stabilite de lege. În realizarea acestui principiu constituțional, legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale convenite cetățenilor, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul al lor, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare. Această prerogativă a legiuitorului nu poate fi considerată ca o încălcare a principiului constituțional al egalității cetățenilor.

Întrucât cadrele militare beneficiare de pensie militară de stat, potrivit art. 15 din Legea nr. 164/2001, se află într-o situație obiectiv deosebită față de persoanele care beneficiază de pensii și alte drepturi sociale în sistemul public, justifică în mod rezonabil instituirea unui tratament juridic diferențiat. Potrivit actualei concepții a legiuitorului în reglementarea pensiei și a altor drepturi de asigurări sociale, nu se mai practică metoda compensărilor între diferite sisteme de asigurări sociale. Astfel, atât Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cât și Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat prevăd recunoașterea reciprocă între aceste sisteme a stagiului de cotizare, respectiv a perioadelor de vechime în serviciu, dar numai în vederea deschiderii dreptului la pensie ori a altor drepturi de asigurări sociale. Orice persoană care are vechime în ambele sisteme beneficiază de pensie sau de alte drepturi în fiecare sistem, în raport cu stagiul de cotizare ori vechimea realizată în sistemul respectiv. În mod firesc și logic nu se pot valorifica anii de vechime dintr-un sistem pentru obținerea de sporuri în celălalt sistem.

În acest sens, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 820/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, precum și prin alte decizii, constatând că dispozițiile art. 194 din Legea nr. 19/2000 nu încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

Întrucât în cauza de față nu au fost aduse elemente noi, de natură să reconsidere jurisprudența Curții Constituționale în materie, atât soluția, cât și considerentele acestor decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 96

din 5 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 241 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 241 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Europa Guard” — SRL în Dosarul nr. 5.950/306/2007 al Judecătoriei Sibiu.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, considerând că textele legale criticate nu conțin dispoziții prin care să se restrângă în vreun fel drepturile angajatorului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.950/306/2007, **Judecătoria Sibiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 241 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Europa Guard” — SRL în cauza ce are ca obiect judecarea plângerii contravenționale împotriva unui proces-verbal de constatare a contravenției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 241 alin. (1) lit. d) din Codul muncii contravine prevederilor art. 41 alin. (5), art. 45, art. 53, art. 57, art. 73 alin. (3) lit. p) și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) din Constituție. Se arată că prin încălcarea dreptului de a negocia individual modul de desfășurare a raporturilor de muncă se restrânge, fără a se respecta limitele constituționale, dreptul angajatorului de a-și desfășura activitatea economică.

Judecătoria Sibiu apreciază că excepția este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile legale criticate sunt în concordanță cu prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 241 alin. (1) lit. d) din Codul muncii sunt constituționale. Se arată că rațiunea încheierii contractelor colective de muncă la nivel național constă tocmai în asigurarea, în mod unitar, a drepturilor tuturor salariaților din întreaga țară.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 241 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. 241: „(1) *Clauzele contractelor colective de muncă produc efecte după cum urmează: [...]*

d) pentru toți salariații încadrați la toți angajatorii din țară, în cazul contractului colectiv de muncă la nivel național.”

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 41 alin. (5) referitor la garantarea dreptului la negocieri colective, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 57 referitor la exercitarea drepturilor și a libertăților, art. 73 alin. (3) lit. p) referitor la reglementarea prin lege organică a regimului general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială, precum și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) referitoare la economie și libertatea comerțului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Rațiunea reglementării încheierii contractelor colective de muncă atât la nivel de unitate, cât și la nivel de ramură și la nivel național, constă în aplicarea dispozițiilor art. 41 alin. (5) din Constituție care garantează atât dreptul la negocieri colective în materie de muncă, cât și caracterul obligatoriu al convențiilor colective. Totodată, una dintre obligațiile statului de a crea condițiile necesare pentru creșterea calității vieții, prevăzută la art. 135 alin. (2) lit. f) din Constituție, constă tocmai în asigurarea în mod unitar a drepturilor minimale tuturor salariaților din întreaga țară sau din unitățile care aparțin unei anumite ramuri a economiei. Acest scop nu s-ar putea realiza dacă nu s-ar prevedea caracterul obligatoriu al contractelor colective de muncă încheiate la un nivel superior pentru negocierea clauzelor contractelor colective de muncă la niveluri inferioare, în ceea ce privește drepturile minimale ale angajaților.

În consecință, ținând seama de aceste considerente, Curtea reține că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile art. 41 alin. (5), art. 45, art. 57 și art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție.

Totodată, nu poate fi reținută nici critica de neconstituționalitate prin invocarea dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție, deoarece Legea nr. 53/2003 — Codul muncii a fost adoptată în temeiul prevederilor art. 114 din Constituție, în urma angajării răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în ședința comună din data de 9 decembrie 2002.

În ceea ce privește invocarea celorlalte texte constituționale invocate în susținerea excepției, și anume art. 53 și art. 135

alin. (1), Curtea reține că acestea nu sunt incidente în prezenta cauză.

De altfel, Curtea a statuat și în Decizia nr. 511 din 15 iunie 2006 referitoare la dispozițiile art. 8 alin. (1) și (2) din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă și ale art. 238 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 13 iulie 2006, că „dispozițiile contractului colectiv de muncă încheiat la nivel național sau la nivel de ramură constituie izvor de drept (ca și

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

legea) la încheierea contractelor colective de muncă la nivel de unitate, ceea ce impune respectarea clauzelor referitoare la drepturile minimale”. Prin aceeași decizie, însă, instanța de contencios constituțional a arătat că „părțile, cu respectarea acestor obligații firești, au toată libertatea să negocieze și alte clauze, precum și drepturi superioare”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să determine reconsiderarea celor statuate prin această decizie, considerentele menționate sunt valabile și în această cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 241 alin.(1) lit. d) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Europa Guard” — SRL în Dosarul nr. 5.950/306/2007 al Judecătoriei Sibiu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 99
din 14 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, excepție ridicată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate Mai Bună, prin președintele său, Ioan Antonescu, și de membrii fondatori: Steluța Safta Lambru, Livia Dima, Elena Lupu, Marcel Coandă, Cătălina Coandă, Roxana Oprea, Viorica Ștefania Oprea și Ștefan Oprea în Dosarul nr. 28/P/2000 (număr unic 360/3/2005), al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal răspunde Ioan Antonescu, președinte al Partidului Solidarității Democratice Pentru Șanse Egale și o Societate Mai Bună, precum și Livia Dima, Elena Lupu și Cătălina Coandă. Se constată lipsa celorlalți autori, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.058D/2007, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de aceiași autori în Dosarul nr. 27/P/2000 (număr unic 4/3/2000) al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal răspund aceleași părți ca și în precedentul dosar, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții că dosarele se află la al doilea termen de judecată, precum și faptul că autorii excepției au depus note scrise prin care își precizează critica de neconstituționalitate, precum și o cerere pentru acordarea unui nou termen de judecată.

Ioan Antonescu solicită, personal și în numele partidului al cărui președinte este, amânarea soluționării cauzei până la exprimarea de către Camera Deputaților și Senat a punctelor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate, susținând că lipsa acestora reprezintă dovada lipsei de respect a acestor autorități față de alegători. Mai arată că, deși au prezentat în detaliu excepția de neconstituționalitate în fața Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, instanța nu a reținut și critica referitoare la neconstituționalitatea prevederilor Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii de amânare.

Deliberând, Curtea respinge cererea, întrucât prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale nu impune autorităților publice obligația de a-și exprima opinia asupra excepțiilor de neconstituționalitate, ci instituie doar o posibilitate, o vocație a acestora de a formula un punct de vedere în cauză. În plus, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională este independentă față de orice autoritate publică (...)”, astfel încât Curtea nu este ținută, în soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate, de opiniile exprimate de acele autorități publice. Cu atât mai mult, lipsa acestor puncte de vedere nu împiedică exercitarea controlului de constituționalitate.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Ioan Antonescu se opune conexării, precizând că se impune judecarea separată a fiecărui dosar.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Deliberând, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 1.058D/2007 la Dosarul nr. 1.057D/2007, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorilor excepției de neconstituționalitate. Ioan Antonescu arată, în esență, că prevederile art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor și cele ale Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale contravin dispozițiilor Constituției României, ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, ale Declarației Universale a Drepturilor Omului și ale altor instrumente internaționale.

Ceilalți autori prezenți achiesează la susținerile președintelui Partidului Solidarității Democratice Pentru Șanse Egale și o Societate Mai Bună, Ioan Antonescu.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, arătând că prevederile art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 nu au legătură cu cauzele aflate pe rolul Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 15 iunie 2007 și 28 iunie 2007, pronunțate în dosarele nr. 28/P/2000 (număr unic 360/3/2005) și nr. 27/P/2000 (număr unic 4/3/2000), **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor.** Excepția a fost ridicată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate Mai Bună, prin președintele său, Ioan Antonescu, și de membrii fondatori: Steluța Safta Lambru, Livia Dima, Elena Lupu, Marcel Coandă, Cătălina Coandă, Roxana Oprea, Viorica Ștefania Oprea și Ștefan Oprea în cauze civile având ca obiect cererea de reînregistrare a partidului menționat.

În motivările excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 vin în contradicție cu obligațiile autorităților publice de a răspunde la petiții la termenele și în condițiile stabilite de lege, încălcându-se unele drepturi fundamentale garantate de Constituție, precum și de tratatele și convențiile la care România este parte.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă consideră că dispozițiile art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 „nu încalcă în niciun fel dispozițiile constituționale care privesc garantarea accesului liber la justiție, prioritatea reglementărilor internaționale față de dreptul intern sau răspunderea magistraților în cazul restrângerii dreptului unei persoane de a solicita răspuns la o problemă deja soluționată de către o instituție publică, privind exercitarea abuzivă a dreptului de petiționare.”

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât sesizarea autorităților sau instituțiilor publice de către același petiționar, cu mai multe petiții, referitoare la aceeași problemă, creează premisele abuzului de drept. Odată primit răspunsul, sesizarea ulterioară care invocă aceeași situație, fără indicarea vreunei modificări în fapt sau în drept, devine inutilă. Arată că, odată cu clasarea la numărul primei petiții, petentului i se va comunica această soluție, făcându-se mențiune despre răspunsul anterior.

Avocatul Poporului precizează că nu își poate exprima punctul de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate, întrucât are calitatea de intimat în alte cauze aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în contradictoriu cu Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate Mai Bună, autor al prezentei excepții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 1 februarie 2002, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 7 din Legea nr. 233/2002 de aprobare a ordonanței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 30 aprilie 2002.

Textul criticat are următorul conținut:

— Art.10. — „(1) În cazul în care un petiționar adresează aceleiași autorități sau instituții publice mai multe petiții, sesizând aceeași problemă, acestea se vor conecta, petentul urmând să primească un singur răspuns care trebuie să facă referire la toate petițiile primite.

(2) Dacă după trimiterea răspunsului se primește o nouă petiție de la același petiționar ori de la o autoritate sau instituție publică greșit sesizată, cu același conținut, aceasta se clasează, la numărul inițial făcându-se mențiune despre faptul că s-a răspuns.”

În ceea ce privește susținerile din ședința publică prin care autorii excepției precizează că, în fața Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, au criticat și constituționalitatea dispozițiilor Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, dar instanța a omis să le cuprindă în încheierea de sesizare, Curtea constată că nu se poate considera legal sesizată cu soluționarea acestei din urmă excepții. Potrivit art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a Curții Constituționale îl reprezintă încheierea instanței. Prin urmare, instanța de contencios constituțional nu poate fi sesizată direct de către autorii excepției, căci, altminteri, excepția s-ar transforma într-o acțiune directă, iar Curtea Constituțională ar exercita un control din oficiu, ceea ce ar fi contrar prevederilor Legii fundamentale cuprinse în art. 144 lit. d).

Așadar, Curtea va examina numai constituționalitatea prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textul de lege mai sus citat contravine următoarelor dispoziții din Constituție: art. 20 — „*Tratatele internaționale privind drepturile omului*”, art. 52 — „*Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică*” și art. 148 — „*Integrarea în Uniunea Europeană*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, Curtea observă că aceasta a fost ridicată într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reînregistrare a Partidului Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună. Textul de lege criticat pentru neconstituționalitate reglementează aspecte procedurale pentru situația în care un petiționar

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

adresează aceleași autorități sau instituții publice mai multe petiții, sesizând aceeași problemă. Față de obiectul procesului în cadrul căruia a fost invocată excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu au legătură cu soluționarea acestora. De aceea, excepția de neconstituționalitate a textului de lege criticat urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, excepție ridicată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate Mai Bună, prin președintele său, Ioan Antonescu, și de membrii fondatori: Steluța Safta Lambru, Livia Dima, Elena Lupu, Marcel Coandă, Cătălina Coandă, Roxana Oprea, Viorica Ștefania Oprea și Ștefan Oprea în dosarele Tribunalului București — Secția a IV-a civilă nr. 28/P/2000 (număr unic 360/3/2005) și nr. 27/P/2000 (număr unic 4/3/2000).

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 februarie 2008.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE privind acordarea unui ajutor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 28/2003 privind trimiterea bolnavilor pentru tratament în străinătate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 119/2003, al art. 5 alin. (1) lit. h) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 privind înființarea și utilizarea Fondului național de solidaritate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 366/2001, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 374/2001, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă acordarea unui ajutor în sumă de 60.000 lire sterline pentru efectuarea tratamentului medical în străinătate pacientei Boboc Elena, în vârstă de 41 ani, din București, str. Vlădeasa nr. 13, bl. C32, sc. A, et. 11, ap. 24, sectorul 6.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) se suportă din bugetul de stat, după cum urmează:

— Ministerul Sănătății Publice va aloca suma de 12.000 lire sterline;

— Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse va aloca suma de 48.000 lire sterline.

(3) Ajutorul se acordă în lei și se suportă atât din bugetul Ministerului Sănătății Publice, prin Autoritatea de Sănătate

Publică a Municipiului București, cât și din bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, prin Direcția de Muncă și Protecție Socială a Municipiului București, la cursul de schimb valutar al Băncii Naționale a României din ziua lucrătoare precedentă efectuării deschiderii de credite bugetare.

(4) Suma aprobată din bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse pentru efectuarea tratamentului medical în străinătate va fi transferată de către Direcția de Muncă și Protecție Socială a Municipiului București către Autoritatea de Sănătate Publică a Municipiului București, la solicitarea acestora.

Art. 2. — Fundamentarea sumei solicitate și justificarea celei utilizate pentru efectuarea tratamentului medical în străinătate

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

revin Ministerului Sănătății Publice, prin Autoritatea de Sănătate Publică a Municipiului București, care va efectua plata și va certifica documentele financiar-contabile prezentate de furnizorul de servicii medicale din străinătate.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Paul Păcuraru
Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 27 februarie 2008.
Nr. 192.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Camerei Deputaților din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008, pentru finanțarea cheltuielilor aferente organizării la București, în perioada 2—4 aprilie 2008, a Summitului NATO

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Camerei Deputaților cu suma de 5.000 mii lei, la capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul „Bunuri și servicii”, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2008, în vederea finanțării cheltuielilor necesare organizării la București, în perioada 2—4 aprilie 2008, a Summitului NATO.

Art. 2. — Ordonatorul principal de credite răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumelor alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 3. — Ministerul Economiei și Finanțelor, la propunerea ordonatorului principal de credite, este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Camerei Deputaților pe anul 2008.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ilie Gavril Bolojan
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 27 februarie 2008.
Nr. 194.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind preluarea de către Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației a competențelor Secretariatului General al Guvernului, aferente contractului comercial de închiriere de licențe referitor la produsele Microsoft, încheiat la data de 15 aprilie 2004

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art.1. — Se aprobă preluarea de către Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației a competențelor Secretariatului General al Guvernului, aferente contractului comercial de închiriere de licențe referitor la produsele Microsoft, încheiat la data de 15 aprilie 2004, dintre Guvernul României și Microsoft Ireland Operation Limited.

Art.2. — (1) Obligațiile de plată stabilite potrivit art. 4.1 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 470/2004 pentru atribuirea competenței Secretariatului General al Guvernului de a semna contractul comercial de închiriere de licențe referitor la produsele Microsoft și cele stabilite potrivit anexei nr.1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.778/2004 pentru atribuirea competenței Secretariatului General al Guvernului de a semna extinderea contractului comercial de închiriere de licențe, încheiat la 15 aprilie 2004, pentru produsele educaționale

Microsoft, se plătesc, pentru Guvernul României, din bugetul de stat, în limita sumelor aprobate anual prin lege cu această destinație în bugetul Secretariatului General al Guvernului.

(2) Obligațiile de plată stabilite potrivit art. 1.2 din contractul comercial prevăzut la art. 1 se plătesc, pentru Guvernul României, din bugetul de stat, în limita sumelor aprobate anual prin lege cu această destinație în bugetul Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației.

Art. 3. — (1) În vederea executării contractului comercial prevăzut la art. 1, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației coordonează activitățile de centralizare a necesarului anual de licențe Microsoft și distribuie licențele către autoritățile și instituțiile publice beneficiare.

(2) Autoritățile și instituțiile publice beneficiare au obligația de a transmite, până la data de 30 martie a fiecărui an,

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației numărul echipamentelor de tehnică de calcul instalate în cadrul instituției, numărul de licențe existent și numărul de licențe necesar a fi închiriate, cu justificarea necesității, iar Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației are responsabilitatea de a centraliza și corela aceste informații.

(3) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației verifică modul de utilizare de către fiecare autoritate și instituție publică beneficiară a avantajelor și serviciilor aferente contractului comercial de închiriere de licențe Microsoft.

Art. 4. — (1) În cazul licențelor educaționale Microsoft suplimentar furnizate în baza contractului comercial prevăzut la art. 1, acestea vor fi transferate de către Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, fără plată, Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, care, pe baza unor contracte de

comodat, le va distribui către unitățile și instituțiile de învățământ de stat beneficiare.

(2) Unitățile și instituțiile de învățământ beneficiare au obligația de a transmite Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului numărul echipamentelor de tehnică de calcul instalate în cadrul acestora, numărul de licențe existent și numărul de licențe necesar a fi închiriate, cu justificarea necesității, până la data de 1 martie a fiecărui an. Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului va centraliza aceste informații și va comunica situațiile întocmite Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației până la data de 30 martie a fiecărui an.

(3) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, cu sprijinul Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, verifică modul de utilizare de către fiecare unitate și instituție de învățământ beneficiară a avantajelor și serviciilor aferente contractului comercial de închiriere de licențe Microsoft.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ilie Gavril Bolojan

Ministrul comunicațiilor

și tehnologiei informației,

Károly Borbèly

p. Ministrul educației, cercetării și tineretului,

Remus Pricopie,

secretar de stat

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 27 februarie 2008.

Nr. 199.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INTERNELOR ȘI REFORMEI ADMINISTRATIVE

ORDIN

pentru aprobarea normelor privind condițiile în care soldații și gradații voluntari din Ministerul Internelor și Reformei Administrative pot beneficia de compensație lunară pentru chirie

Având în vedere prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților voluntari, în temeiul art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative,

ministrul internelor și reformei administrative emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Soldații și gradații voluntari, pentru perioada în care au contract de angajare cu unitățile militare din Ministerul Internelor și Reformei Administrative, denumit în continuare *M.I.R.A.*, au dreptul, în condițiile prevăzute de prezentul ordin, la o compensație lunară pentru chirie, calculată în raport cu solda lunară brută corespunzătoare lunii pentru care se cuvine acest drept, în cuantum de:

a) 50% din solda lunară brută, dacă locuința închiriată se află în municipii, stațiuni turistice ori balneare sau în localități cu situații deosebite, dar nu mai mult decât este prevăzut în contractul de închiriere;

b) 40% din solda lunară brută, dacă locuința închiriată se află în alte localități decât cele prevăzute la lit. a), dar nu mai mult decât este prevăzut în contractul de închiriere.

(2) Stațiunile turistice ori balneare prevăzute la alin. (1) lit. a) sunt cele definite și atestate conform prevederilor actelor normative în vigoare.

(3) Localitățile cu situații deosebite prevăzute la alin. (1) lit. a) sunt cele care îndeplinesc criteriile privind acordarea sporului pentru activitatea desfășurată în localități sau în zone izolate ori cele din județele unde încadrarea personalului se face cu greutate, stabilite prin ordin al ministrului internelor și reformei administrative.

(4) Pentru verificarea îndeplinirii condițiilor de acordare a compensației lunare pentru chirie, comandantul/șeful unității militare numește o comisie formată, de regulă, din cadre militare din structurile de resurse umane, logistic și juridic.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Art. 2. — Soldatul sau gradatul voluntar numit în prima funcție ori mutat în interesul serviciului într-o altă localitate decât cea în care își are domiciliul beneficiază de compensația lunară pentru chirie dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) nu efectuează naveta la și de la locul de muncă. Această condiție nu se ia în calcul în cazul în care naveta se efectuează la și de la locuința închiriată;

b) nu deține locuință proprietate personală, nici el și nici soția/soțul, în localitatea în care a fost numit în prima funcție sau a fost mutat în interesul serviciului;

c) nu i se asigură de către M.I.R.A. un spațiu de locuit corespunzător potrivit prevederilor legale, pentru acesta și, după caz, pentru membrii de familie;

d) nu are atribuită, prin contract de închiriere cu plata subvenționată a chiriei, nici el și nici soțul/soția, o locuință din fondul locativ de stat în localitatea unde a fost numit în prima funcție sau a fost mutat în interesul serviciului;

e) prezintă un contract de închiriere a unui spațiu de locuit, încheiat în nume propriu, altul decât cel prevăzut la lit. d), înregistrat la organele fiscale, iar reședința și-a stabilit-o la adresa locuinței închiriate. Nu se acordă compensația lunară pentru chirie în situația în care contractul de închiriere a fost încheiat cu copiii/părinții soldatului sau gradatului voluntar ori ai soției/soțului acestuia/acesteia;

f) locuința închiriată să fie astfel situată încât să îi permită îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

Art. 3. — (1) Soldatul sau gradatul voluntar numit în prima funcție ori mutat în interesul serviciului în localitatea în care își are domiciliul beneficiază de compensația lunară pentru chirie dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) nu deține locuință proprietate personală, nici el și nici soția/soțul, în localitatea de domiciliu;

b) nu i se asigură de către M.I.R.A. spațiu de locuit corespunzător, pentru el și, după caz, pentru el și pentru membrii familiei;

c) nu are atribuită prin contract de închiriere cu plata subvenționată a chiriei, nici el și nici soțul/soția, o locuință din fondul locativ de stat în localitatea de domiciliu;

d) prezintă un contract de închiriere încheiat în nume propriu și înregistrat la organele fiscale, altul decât cel prevăzut la lit. c). Nu se acordă compensația lunară pentru chirie în situația în care contractul de închiriere a fost încheiat cu copiii/părinții soldatului sau gradatului voluntar ori ai soției/soțului acestuia/acesteia;

e) locuința închiriată să fie astfel situată încât să îi permită îndeplinirea atribuțiilor de serviciu. Aprecierea îndeplinirii acestei condiții se face de către comisia prevăzută la art. 1 alin. (4), iar pentru comandantul/șeful unității militare aprecierea se face de către comisia stabilită la eșalonul imediat superior;

f) rezultatele anchetei sociale justifică acordarea dreptului de a beneficia de compensația lunară pentru chirie.

(2) Ancheta socială prevăzută la alin. (1) lit. f) se efectuează de către comisia stabilită la art. 1 alin. (4). La stabilirea cazurilor justificate, în care soldații sau gradații voluntari pot beneficia de compensația lunară pentru chirie, comisia constată existența a cel puțin unuia dintre următoarele cazuri:

a) soldatul sau gradatul voluntar nu deține un spațiu de locuit corespunzător la adresa de domiciliu avută la data numirii în prima funcție ori mutării în interesul serviciului;

b) soldatul sau gradatul voluntar se află în imposibilitatea obiectivă de a mai locui la adresa de domiciliu.

(3) Rezultatul anchetei sociale se consemnează într-un proces-verbal.

(4) Soldații și gradații voluntari numiți în prima funcție sau mutați în interesul serviciului într-o altă localitate decât cea în care își au domiciliul, care ulterior își stabilesc domiciliul în noua localitate, au dreptul la compensație lunară pentru chirie dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la alin. (1)—(3).

Art. 4. — În cazul contractelor de închiriere încheiate între soldații și gradații voluntari și persoane juridice care au în obiectul de activitate închirierea de imobile nu subzistă obligația înregistrării contractului la organele fiscale.

Art. 5. — Compensația lunară pentru chirie se acordă în condițiile reglementate de prezentul ordin și soldaților și gradaților voluntari care se află în următoarele situații:

a) inițial au deținut locuințe proprietate personală, locuință de serviciu, de intervenție ori din fondul locativ de stat cu scutire sau cu plata subvenționată a chiriei, iar ulterior, în baza unor hotărâri judecătorești definitive, au pierdut beneficiul folosinței acestor locuințe. Acest drept se acordă și în cazul pierderii beneficiului folosinței acestor locuințe prin partaj convențional sau judiciar;

b) sunt detașați.

Art. 6. — În situația în care atât soțul, cât și soția sunt încadrați în unități ale M.I.R.A., având dreptul la compensația lunară pentru chirie, conform prevederilor actelor normative în vigoare, și locuiesc împreună, se acordă o singură compensație lunară pentru chirie, raportată la solda lunară brută/salariul de bază brut mai mare.

Art. 7. — (1) Soldații și gradații voluntari îndreptățiți să beneficieze de compensația lunară pentru chirie solicită, prin raport scris, comandantului/șefului unității militare în care sunt încadrați acordarea acestui drept bănesc.

(2) Raportul se înregistrează la compartimentul documente clasificate al unității militare și va conține următoarele elemente:

a) numărul și data ordinului de mutare în interesul serviciului sau, după caz, ale ordinului de numire în prima funcție;

b) date privind situația familială a soldatului și gradatului voluntar în cauză: starea civilă, numărul copiilor și al altor persoane aflate în întreținere, domiciliul;

c) adresa la care locuiește, anexând copia contractului de închiriere înregistrat la organele fiscale, precum și copia actului de identitate;

d) date privind atribuirea unei locuințe de serviciu, de intervenție, a unei locuințe în căminul de garnizoană ori din fondul locativ de stat cu plata subvenționată a chiriei și dacă locația acesteia îi permite îndeplinirea atribuțiilor de serviciu;

e) date privind deținerea de către soldatul și gradatul voluntar sau, după caz, de către soția/soțul acesteia/acestui a unei locuințe proprietate personală și dacă locația acesteia îi permite îndeplinirea atribuțiilor de serviciu;

f) denumirea unității/indicativul structurii militare în care este încadrat/încadrat soția/soțul, dacă face parte din personalul M.I.R.A.;

g) efectuarea navetei la și de la locul de muncă;

h) angajamentul de a raporta în scris, în termen de 5 zile lucrătoare de la ivirea situației, orice schimbare intervenită, de natură să modifice condițiile care au stat la baza acordării compensației lunare pentru chirie;

i) orice alte date pe care soldatul și gradatul voluntar le consideră necesare.

(3) La raportul prevăzut la alin. (1) se anexează o declarație pe propria răspundere, autentificată de notarul public, privitoare la situația locativă a soldatului și gradatului voluntar, respectiv a soției/soțului acesteia/acestui, precum și copii certificate de compartimentul resurse umane al unității militare de pe actul de identitate, contractul de închiriere, titluri de proprietate și alte documente la care se face referire în raport.

(4) În cazul în care soldații și gradații voluntari beneficiari ai compensației lunare pentru chirie încheie un nou contract de închiriere, pentru aceeași locuință, cu același proprietar, la expirarea perioadei pentru care a fost încheiat precedentul ori ca urmare a modificării, prin acordul de voință al părților, a cuantumului chiriei sau în cazul schimbării proprietarului, aceștia au obligația de a raporta, în termen de 30 de zile, schimbările

intervenite, prin raport scris adresat comandantului/șefului unității militare în care sunt încadrați, la care vor anexa noile documente justificative, urmând ca plata compensației lunare pentru chirie, stabilită în noile condiții, să se realizeze cu data înscrisă pe noul contract de închiriere.

Art. 8. — (1) Comisia prevăzută la art. 1 alin. (4) verifică îndeplinirea condițiilor legale de acordare a compensației lunare pentru chirie și consemnează rezultatele și propunerile într-un proces-verbal care se prezintă comandantului/șefului unității militare pentru a hotărî, după caz, astfel:

a) acordarea dreptului la compensația lunară pentru chirie soldaților și gradaților voluntari care îndeplinesc condițiile legale și emiterea ordinului de zi pe unitate de alocare la plată, specificându-se în mod expres data de la care se efectuează aceasta;

b) respingerea solicitărilor care nu îndeplinesc condițiile legale de acordare a dreptului la compensație lunară pentru chirie și comunicarea în scris a motivelor care au stat la baza respingerii.

(2) Compensația lunară pentru chirie se acordă începând cu data înregistrării raportului la compartimentul documente clasificate.

(3) Termenul maxim pentru emiterea ordinului de zi pe unitate de alocare la plată pentru compensația lunară pentru chirie, precum și pentru comunicarea în scris a răspunsului referitor la respingerea cererii este de 20 de zile lucrătoare de la data înregistrării raportului la compartimentul documente clasificate, exclusiv ziua înregistrării. În situații deosebite, la propunerea comisiei prevăzute la art. 1 alin. (4), comandantul/șeful unității militare poate aproba prelungirea termenului inițial o singură dată, cu maximum 5 zile lucrătoare.

Art. 9. — Rapoartele personale ale soldaților și gradaților voluntari alocate la plata compensației lunare pentru chirie și procesele-verbale se păstrează într-un dosar separat, la structura financiar-contabilă.

Art. 10. — (1) Compensația lunară pentru chirie se plătește pentru luna precedentă la data stabilită pentru plata drepturilor de soldă pentru întregul personal din unitatea militară la care beneficiarul este alocat la drepturi, pe baza statelor de plată întocmite în acest scop.

(2) Prin semnătura de primire a sumelor reprezentând compensația lunară pentru chirie soldații și gradații voluntari confirmă că în luna pentru care se face plata nu au intervenit schimbări de natură să modifice dreptul la compensația lunară pentru chirie.

(3) Sumele reprezentând compensația lunară pentru chirie, plătite necuvenit, se recuperează conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 11. — (1) Alocarea și scoaterea la/de la plata compensației lunare pentru chirie se fac prin ordinul de zi pe unitate, potrivit normelor în vigoare.

(2) Proiectul ordinului de zi pe unitate de alocare la plata compensației lunare pentru chirie va fi vizat pentru control financiar preventiv propriu, potrivit actelor normative în vigoare.

Art. 12. — În situația plăților pentru fracțiuni de lună, calculul sumelor cuvenite se face raportându-se compensația lunară pentru chirie la numărul de zile calendaristice din luna pentru care se face plata.

Art. 13. — (1) Compensația lunară pentru chirie, acordată în condițiile reglementate de prezentul ordin, se plătește în continuare soldaților și gradaților voluntari, care:

a) sunt trimiși în străinătate pentru executarea unor misiuni cu caracter temporar;

b) sunt trimiși la studii și alte forme de pregătire sau perfecționare în străinătate, cu durata de până la 2 ani, inclusiv;

c) sunt trimiși la studii și alte forme de pregătire sau perfecționare în țară;

d) sunt puși la dispoziție potrivit legii;

e) sunt mutați în altă unitate militară situată în aceeași localitate în care au fost numiți în prima funcție sau mutați inițial în interesul serviciului;

f) încheie un nou contract pentru angajare în continuarea celui anterior cu aceeași unitate sau alta, din cadrul aceleiași localități.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. a), b) și c) compensația lunară pentru chirie se acordă numai dacă familia locuiește în continuare în locuința închiriată sau contractul de închiriere nu este suspendat ori locuința închiriată nu este subînchiriată.

(3) Baza de calcul a compensației lunare pentru chirie, în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a)—d), o constituie solda lunară brută cuvenită, potrivit legii, pentru situațiile respective.

Art. 14. — (1) Compensația lunară pentru chirie nu se acordă în situația în care soldatului și gradatului voluntar și, după caz, soției/soțului acestuia li se atribuie un spațiu de locuit corespunzător, iar aceștia refuză sau, ulterior, renunță.

(2) Compensația lunară pentru chirie nu se acordă soldaților și gradaților voluntari care au înstrăinat, de la data numirii în prima funcție sau, după caz, de la data mutării în interesul serviciului, o locuință aflată în proprietatea lor, situată astfel încât să permită îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

(3) Compensația lunară pentru chirie nu se acordă în situația în care soția/soțul a înstrăinat, după încheierea căsătoriei, o locuință aflată în proprietatea sa, situată astfel încât să permită soldatului și gradatului voluntar îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

Art. 15. — Dreptul la compensația lunară pentru chirie încetează în următoarele situații:

a) la data dobândirii de către soldatul și gradatul voluntar sau de către soția/soțul acestuia, pe orice cale, a unei locuințe proprietate personală, a cărei locație îi permite îndeplinirea atribuțiilor de serviciu;

b) la data încheierii căsătoriei, dacă soția/soțul deține locuință proprietate personală, a cărei locație îi permite soldatului și gradatului voluntar îndeplinirea atribuțiilor de serviciu;

c) la data încheierii, de către soldatul și gradatul voluntar în cauză sau de către soția/soțul acestuia/acesteia, a contractului de închiriere pentru locuință atribuită din fondul locativ de stat cu plata subvenționată a chiriei, a cărei locație îi permite îndeplinirea atribuțiilor de serviciu;

d) la data încheierii contractului de închiriere pentru locuință de serviciu sau de intervenție ori a acceptării în scris a cazării în căminul de garnizoană/localitate;

e) la data când soldatul și gradatul voluntar sau, după caz, soția/soțul acestuia/acesteia, refuză atribuirea unui spațiu de locuit corespunzător sau ulterior renunță la acesta;

f) la data mutării într-o altă localitate. Unitatea militară din care se mută soldatul și gradatul voluntar plătește compensația lunară pentru chirie până la data mutării;

g) în cazul încetării plății drepturilor de soldă cuvenite în calitate de soldat și gradat voluntar.

Art. 16. — Soldații și gradații voluntari trimiși în misiune permanentă în străinătate nu beneficiază de compensația lunară pentru chirie.

Art. 17. — Pentru soldații și gradații voluntari, beneficiari ai compensației lunare pentru chirie, care sunt mutați într-o altă unitate militară din aceeași localitate, se procedează astfel:

a) la vechea unitate se consemnează în certificatul de scoatere și alocare de la/drepturi cuantumului compensației lunare pentru chirie și data până la care s-a achitat;

b) la noua unitate, compensația lunară pentru chirie se acordă în condițiile prevăzute de prezentul ordin.

Art. 18. — Eventualele contestații privind stabilirea dreptului la plata compensației lunare pentru chirie se soluționează, în termen de 15 zile, de către o comisie de soluționare a contestațiilor numită de comandantul/șeful unității militare,

formată, de regulă, din cadre militare, altele decât cele menționate la art. 1 alin. (4).

Art. 19. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David

București, 25 februarie 2008.
Nr. 403.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR

ORDIN

privind persoanele competente să constate contravențiile și să aplice sancțiunile pentru nerespectarea măsurilor privind întărirea disciplinei contractuale

În temeiul dispozițiilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 469/2002 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei și finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 10 din Legea nr. 469/2002 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale, cu modificările și completările ulterioare, se fac de către persoanele desemnate din cadrul structurilor de inspecție fiscală ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Art. 2. — Pentru verificarea modului de respectare a reglementărilor prevăzute de Legea nr. 469/2002, cu modificările și completările ulterioare, desemnarea organelor de inspecție fiscală se va realiza prin emiterea unui ordin de serviciu, în

condițiile prevăzute de Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.304/2004 privind modelul și conținutul formularelor și documentelor utilizate în activitatea de inspecție fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Direcția generală de inspecție fiscală, direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei și finanțelor,
Eugen Orlando Teodorovici,
secretar de stat

București, 22 februarie 2008.
Nr. 527.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

